

Міністерство науки і освіти
Головницька ЗШ І-ІІІ ступенів
Корецької районної ради
Рівненської області

„Квіткова абетка”

Написала **Горбальок
Тетяна Сергіївна**

2017 р.

Вчитель - професія творча. Вона вимагає від людини, що присвятила їй життя, неабияких професійних і творчих здібностей. Вчителю на уроці доводиться бути наставником і порадиником, актором і режисером, художником і поетом... В роботі вчителю надають неабияку допомогу методичні посібники, розробки уроків, збірники вправ, віршів, загадок, складені відомими авторами. Але іноді хочеться спробувати власні сили, створити щось своє. Так, для більш повного ознайомлення дітей з природою рідного краю, з метою їх екологічного виховання я вирішила скласти "Квіткову абетку" - власні віршики для вивчення літер українського алфавіту. Ось що з цього вийшло:

"А" - айстра

Айстри - квіти пречудові,
Звеселяють серце всім.
Барви в них всі - веселкові: З
неба впали в очі їм.

"Б" - барвінок

Барвінок стелиться хрещатий
В траві високій, запашній.
Траву полем водою трішки, -
Тоді його не знайдуть в ній.

"В" - волошка

Волошкові очі пильно
Дивляться у неба синь.
Всюди їх росте багато:
В полі, в лузі - де не кинь.

"Г" - гладіолус

Завжди хоче гладіолус
Гордо голову держать.
Не зігнеться він ніколи –
Як не схочеш ти зламати.

"Д" - дзвіночок

Ми, дзвіночки, дзвоним дзвінко:
Дзень - дзелень! Дзень - дзелень!
Всім, як сонце сходить, кажем:
"Добрий день! Щасливий день!"

„Е”-едельвейс
Едельвейс - самотня квітка,
На стрімкій горі росте.
Скромна й ніжна, чиста й свіжа,
Раз в житті вона цвіте.

"Є" - євшан - зілля
Є в Україні запашне
Євшан - зілля чарівне.
Як його носить ти будеш –
Батьківщини не забудеш.

"Ж" - жоржина
Жоржини журяться, що скоро
Прилине осінь на коні,
Що промайне краса їх пишна,
І що цвітуть останні дні.

"З"-зозулині черевички
Зозулині черевички
У зозульки невеличкі.
Взула їх вона й не знала,
Що ще й квітку так назвали.

"Г" - ірис
Ірис - богиня давньогрецька,
Що піднімалась в небо по веселці.
Ірисом квітку в честь її назвали,
Що ніби веселково з неба впала.

"Й" - майори
Шикуються у квітнику
Майори ряд за рядом.
Немов квітковим залюбки
Командують парадом.

"К" - конвалія
Цвіте конвалія в саду,
Голівками біліє сніжно.
До неї тихо підійду,
Листочки злегка розгорну
І припаду до квіту ніжно.

"Л" - лілія

Розкрила біла лілія
До сонця пелюстки.
На неї примостився
Метелик залюбки.

"М" - мак

Маків цвіт здалеку видно,
Ніби дівчину в вінку,
Що убралася в намисто
І готова до танку.

"Н" - нарцис

Нарцис милується собою,
Схиливсь над воду і мовчить,
Ніби стомився і зібрався
Лягти і трохи відпочить.

"О" - орхідея

Живуть на деревах в далеких країнах
Не звірі, не птахи, а пишні квітки.
В одних гарне листя, а в інших-
суцвіття.

І це - орхідеї. їх люблять пташки.

"П" - підсніжник

Підсніжник першим навесні
Підвівся попід снігом.
Не знав, що знову замете
Усе колюча віхола.

"Р" - ромашка

Не рви ромашку край дороги,
Нехай живе собі й росте,
Й цвіте всім людям на потіху,
А ти розкажеш їм про те.

"С" - соняшник

Живе крилатий соняшник
Під ганочком моїм,
Голівку повертає
За сонцем навздогін.

„Г” - троянда
Трояндами квітує літо,
А їхні пахощі п'янки
Злітають в небо, і на світі
Чи є ще квіти де такі?

"У" - усаня
Усаня схожа на кульбабку.
Неначе родичі квітки:
Така ж ніжненька й золотава,
Тільки дрібніші пелюстки.

"Ф" - фіалка
Фіалковий килим в лісі.
Не ступи, бо знищиш все:
Святковість, спокій, світлу радість,
Що краса нам ця несе.

"Х" - хризантема
Хризантема - квітка сонця,
Так зовуть її японці.
В нас цвіте аж до морозів
Найпізніша квітка осені.

"Ц" - цикорій
Цвіте цикорій край дороги
Синеньким цвітом ціле літо.
І ми з цілющого коріння
Напій смачнющий будем пити.

"Ч" - чорнобривці
Чорнобривці у саду
Розцвілися до ладу.
Кароокі, буйнолисті,
В золотавому намисті.

"Ш" - шипшина
Шипшина - родичка троянди,
Та не така розкішна.
Але по -своєму прекрасна,
Бо квіти має скромні й ніжні.

„Щ”- щиріця
Дивні й цікаві щирічки:
Їх темно — червоні китички
Мають стільки квіточок,
Як на небі зірочок.

"Я" - ясенець
Пустотливий вітерець
Віршик склав про ясенець.
Віє, віє вітерець,
Щось шепоче ясенець.

"Б" - кульбаба
Кульбабки з жовтих стали білі,
Ще день — і розлетяться по світах,
Щоб навесні розквітнув жовтий килим
На вулицях, галявинах, полях.